

dogovor

GLASILO OBČINSKE KONFERENCE SZDL LJUBLJANA-CENTER

PISMO SEKRETARJU

str. 3

LESIČNO 74

str. 15

ČEPRAV JE POČITNIŠKA SEZONA NA VIŠKU, NE JENJA DRUŽBENA IN POLITIČNA DEJAVNOST

Kako smo organizirani

Predlog za novi statutar ni sklep — Ali imamo delovne programe? — Stare navade — stare napake

Pred nekaj dnevi smo slišali takole ugotovitev: letos ni počitka, čeprav posamezniki zares zaslužen odhajajo na počitnice. Ugotovitev je točna. Mogoče nikoli prej ni bilo bolj delovnega leta od letošnjega. Delamo na vseh ravneh — od federacije do republike in od občine do delovne organizacije. Veliko je sestankov. Govorimo in iščemo najkrajšo pot za akcijo. Razumljivo, da tudi pri nas, v naši občini ne mirujemo. Tudi pri nas se sestajamo, razpravljamo, snujemo programe, načrtujemo akcije. In to po vrsti — od komiteja občinske konference zveze komunistov do temeljne organizacije združenega dela. Torej počitnice ni, na počitnice pa vendarle odhajamo.

Vidite, komitej občinske konference ZK pri nas je npr. na zadnji seji razpravljal o novem statutarjem sklepu. To je bila še ena priložnost, da pogledamo v »ogledalo« naše organiziranosti, da poiščemo najboljše oblike organiziranja, da proučimo dosedanje prakso, da se primerjamo z drugimi v našem mestu (komitej je razpravljal tudi o statutarjem sklepu mestne organizacije ZK) itd. Čeprav smo govorili o suhoparni zadevi, je vendarle treba povedati, da je prav zaradi tega prišlo do soočenja dosežkov organiziranosti s takšno, kakršno si želimo. Na tem sestanku smo lahko videli, kako partija v bazi živi in dela, torej v združenem delu in v krajevnih skupnostih.

Organizirani, toda kako

Glede tega bi lahko z gotovostjo rekli, da smo začeli o organiziranju partije v bazi skrbeti pred dvema letoma in da se je to pokazalo kot zelo pravilno in učinkovito. Sedaj imamo, zahvaljujoč temu, skoraj v vseh celicah združenega dela v naši občini organizacijo ZK, jasno tam, kjer so za to osnovni pogoji. Te organizacije so tudi zaživele. Občutiti je njihovo navzočnost, razumljivo, da nekje bolj, drugje manj, vendar se občuti. Ni dvoma, da obstajata tudi pasivnost in neizdelanost. Medtem pa smo, formalno vzeto, v združenem delu organizirani. Lahko bi celo rekli, da bolj kot kdajkoli prej. Še vedno pa ne moremo delovati kot organizirana revolucionarna in avantgardna sila, da bi vztrajno in z revolucionarno doslednostjo uresničevali sklepe naših kongresov, zlasti njihove resolucije. Prav tako nismo pripravljeni svoje dela opraviti sistematično in pri tem spoštovati določenih zakonitosti, kot so programsko delo, selekcija in aktualnost problemov, in probleme, da bi proučevati lastno prakso svoje življenje in da bi ga soočili s splošnimi ugotovitvami in akcijami. Prav tako ni čutiti popolne angažiranosti v širšem planu, na katerem bi prišlo do veljave hotenja pretrgati s starimi navadami (lahko bi rekli tudi z delom), da na njihovi podlagi ne bi prišli do novih (in nepotrebnih) napak. Zeno besedo, kaže, da še nismo razumeli, da smo preskočili prag

novega, zgodovinskega obdobja, kjer ni prostora za pasivnost in neodločnost.

Formalno navzoči

Pomanjkljivosti v tej sferi življenja se čutijo, pa če to hočemo ali ne, pa tudi v tisti drugi, v bazi, v krajevnih skupnostih. Tam smo kot partija prav tako navzoči, moramo pa priznati, da le bolj formalno, manifestativno, manj pa (ponekod najmanj) delovno, akcijsko, sistematično itd. Malo je prizadevanja, da bi se to popravilo, da bi se sile združile, da bi občutili vso zapletenost življenja v krajevni skupnosti in na »ekranu« partijske aktivnosti. Za te trditve je veliko dokazov. Na primer, organizacija ZK so še vedno formalno vključene v delo krajevnih skupnosti. Ni močnejše povezanosti, ki bi zagotovila dolgoročno usmeritev zveze komunistov pri uveljavljanju ustavnih obveznosti (in ustavnega programa) in zajamčila sistematično delo in s tem tudi spopad z vsemi problemi v krajevni skupnosti, kar je ena bistvenih predpostavk, da bi spremenili odnose (in navade) v krajevni skupnosti. Komunisti iz združenega dela še vedno »bežijo« iz krajevnih skupnosti in se malo ali nič ne zanimajo za njene probleme. Prav tako tudi komunisti, ki so povezani na terenu, še niso »uspeli« najti, ugotoviti, kje je njihovo mesto, temveč životarijo od sestanka do sestanka, od ene splošnosti do druge. Enim kot drugim manjka akcije in hotenja.

Potem pa sam statutar ni sklep ne more rešiti vseh teh problemov, četudi lahko (to pa tudi optimalno omogoča) zagotovi »zakonitost« tega dela. Tega pa tudi omogoča. O tem se bodo prepričali vsi komunisti v naši občini, ker bodo imeli ta sklep kmalu pred seboj. Zaradi tega je dobro to srečanje motivirati globlje. Ka-

že, da bi morali tudi te naše ugotovitve na teh srečanjih in sestankih soočiti s stanjem v TOZD in KS. Splača se iskreno vprašati: ali smo zadosti in ustrezno organizirani, da opravimo naloge, ki so nam jih naložili republiški in zvezni kongres ZK in obe ustavi — zvezna in republiška, kakšne so skrbi za kadrovske zadeve, kje škriplje na tem področju in kje »uživajo« v spanju pravičnega, koliko smo oboroženi z znanjem in ali smo sploh sposobni spoznati, kaj je v tem hipu pred nami nujna, kaj pa manj nujna naloga, kako naj jih izpeljemo, kakšno »mašinerijo in tehnologijo« za delo naj si ustvarimo, kakšni so naši programi, interesi, nameni itd. Torej nešteto vprašanj, na katera se splača takoj odgovoriti, ne glede na počitniško sezono, na poletje, na posamične odsotnosti z dela, iz akcij.

Delovni programi

Kolikor vemo, se le malo lotevajo programskega dela. Nismo imeli sreče, da bi videli vsaj en akcijski program neke osnovne organizacije ZK ali sveta ZK v krajevni skupnosti, kar pa seveda ne pomeni, da takih programov ni. S tem v zvezi pa vendarle lahko rečemo, da pri tem delu zastajamo. Priznati si moramo, da nam je bolj pri srcu improvizacija. To pa je slabo. Tam, kjer se improvizira, tam se tudi (podzvestno) »kockira« s številnimi slabostmi, težnjami, odpori, tam ni ocen trenutka in stvarnosti, tam ne vedo, kaj hočejo (razen, razumljivo, širši družbeni ciljev), to pa je slabo. Zato organizacije pričakujejo pomoč od komiteja, konference in njenih komisij. Tu je statutar ni sklep dovolj zgovoren. Na tej ravni so tudi izkušnje (seveda dobre), ki bi lahko odigrale vlogo, ki je pred njimi. Zato je treba pričakovati, da bo s te ravni prišlo do

novih pobud, ki bi razgibale komuniste v združenem delu, ki bi ustvarile šanse, da bi začeli sodobneje, torej sistematično in akcijsko delati v združenem delu.

Glede tega je treba že jutri, ne glede na to, da je poletje v svojem zenitu, videti, kako delajo akcijske programe, operativne delovne načrte, kako se usposablja komunisti za svoje konkretno delo v institucijah kolektivov združenega dela in za njihovo idejno-politično usposabljanje, kako se komunisti motivirajo in usmerjajo h ključnim vprašanjem, kako se uresničujejo odpori do negativnih trendov in pojavov in kako se ustvarja prodornost k novim dosežkom in uspehom. Da, to moramo uresničiti, pa četudi bi se morali lotiti najbolj preprostih organizacijskih oblik — sestankov s sekretarji in s sekretariati. To je naloga dneva in trenutka. Zato naj bi komitej občinske konference ZK premislil, kako bi to uresničili, da bi se jeseni pokazali uspehi.

In ob koncu naj končamo, kot smo tudi začeli. Ugotovitev, da v tem poletju ni počitka, čeprav odhajajo posamezniki na počitnice, je resnična samo toliko, kolikor omogoča kontinuiteto dela in kar zagotavlja, da čimprej stopimo na oder z rezultati, torej z dosežki, ki nam bodo pokazali, kako naprej. Da bi to dosegli, se moramo organizirati. To omenjeni sklep tudi predlaga. Od nas pa je odvisno, da za to ustvarimo pogoje. O tem ne govorimo naključno. To so poudarjali tudi drugi, celo na najvišjih forumih naše partije, v izvršnih komitejih predstava, CK ZKS in CK ZKJ in so vedno poudarili, da se kongresnih sklepov ne izpolnjuje z improvizacijami, s starim načinom aktivnosti, ne z motiviranimi kadri, temveč nasprotno — akcijsko, s programi in z rezultati.

V. K.

Okrogla miza:

Zakaj samoupravna skupnost za socialno skrbstvo

str. 8—9

Samoprispevek in zamude pri gradnji

str. 2

Septembra 300 stanovanj

str. 10

Sence in sonce Stare Ljubljane

str. 11

